

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117247864
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6117247864.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného: advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, proti žalovaným: X./I. X. A., S.. XX.XX.XXXX, M. S. XXX/XX, XXX XX M., X./I. H. A., S.. XX.XX.XXXX, N. M. W. XX, XXX XX R., N..Č.. M. U. XXX, XXX XX X., Č. R., žalovaní zastúpení JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 7.182,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 29.01.2020, č. k. 5Csp/45/2019 - 273 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy o splátkovom úvere ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle predpokladov § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo zistenia, že táto zmluva bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako bankou a žalovanými v 1. a 2. rade dňa 15.03.2006. Súd prvej inštancie predovšetkým skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, ktorý ju odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom, na základe ktorej malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na § 524 a nasl. OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Súd prvej inštancie zistil, že k zosplateniu úveru došlo v dôsledku neuhradenia splátky úveru splatnej v mesiaci november 2014. Poukázal na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že aby pôvodný veriteľ platne zosplatnil úver v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, k jeho zosplateniu pre neuhradenie splátky splatnej 20.11.2014, mohol pristúpiť po uplynutí troch mesiacov od dňa omeškania so zaplatením splátky, teda po 20.02.2015. Zistil, že pôvodný veriteľ síce listom z 20.01.2015 upozornil dlžníkov na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, avšak úver zosplatnil už dňa 17.02.2015, teda pred uplynutím trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky splatnej 20.11.2014. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania dodržania zákonného postupu podľa spomínaných zákonných ustanovení jeho právnym predchodcom. Z uvedeného potom vyplýva, že dňa 17.02.2015 nenastalo zosplatenie úveru, tento je naďalej tzv. živým úverom, ktorého splatnosť končí až 20.12.2026. Pokiaľ Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi bez toho, aby došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti

úveru, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Takúto pohľadávku banka nebola oprávnená postúpiť, v dôsledku čoho chýba aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatnenie pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade. Z toho dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol a o trovách konania strán rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie, zároveň si uplatnil aj náhradu vzniknutých trov konania. Žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru postupcom, došlo v dôsledku neuhradenia splátky splatnej v mesiaci november 2014. Uvádza, že podľa zmluvy o úvere sa žalovaný zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach od 20.04.2006 do 20.06.2026. V zmysle v konaní uvádzaných (101 splátok uhradených riadne), žalovaní ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a teda k 17.02.2015 uhradili v celosti 101 splátok, splatných od 20.04.2006 do 20.08.2014 a splátku splatnú 20.09.2014 uhradili sčasti sumou 59,59 eur. Zvyšné splátky neboli žalovanými ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti uhradené ani čiastočne. Z toho plynie záver, že žalovaní ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti boli v omeškaní so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Súd prvej inštancie podľa žalobcu dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žalovaní boli totiž v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace od 20.10.2014 a zároveň boli postupcom upozornení na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Keďže právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky zaniká v súlade s § 565 OZ splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, žalobca má za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak uzavrel, že dňa 17.02.2015 vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2014. Právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nesplnenie tejto splátky totiž zaniklo podľa § 565 OZ splatnosťou nasledujúcej splátky dňa 20.12.2014, a preto veriteľ nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nesplnenie inej splátky než tej, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, a teda splátky splatnej 20.01.2015. Na základe týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu opodstatnené nie je.

6. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam, z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné.

7. Žaloba si svoj nárok voči žalovaným v 1. a 2. rade uplatňuje na základe zmluvy, ktorá bola uzatvorená s jeho právnym predchodcom, Slovenskou sporiteľňou, a. s., so sídlom v Bratislave a žalovanými dňa 15.03.2006. Išlo o zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 500.000,- Sk, ktorí ho mali splácať v pravidelných mesačných splátkach od 20.04.2006 a konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 20.12.2026. Účastníkmi zmluvy bola dohodnutá úroková sadzba - fixná 1 rok, 6,10 % p.a. a výška mesačnej splátky bola dohodnutá sumou 3.626,- Sk.

8. Medzi stranami konania nebolo sporné, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzatvorená podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná formulárová), treba považovať nielen Všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmluvy.

9. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiky spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné

podmienky, ktoré žalovaní ovplyvniť nemohli, nakoľko boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov.

10. Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bolo potrebné predovšetkým riešiť otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom konania. Právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.04.2016 postúpil na žalobcu aj pohľadávku smerujúcu voči žalovaným. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v § 524 a nasledujúce. Keďže je zrejmé, že v prejednáwanej veci postupcom bola banka, pri rozhodovaní sa musela zohľadniť špeciálna úprava postúpenia pohľadávky, ktorá je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách.

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom k 22.04.2016, ak je napriek písomnej výzve banka alebo pobočka zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol 1 rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. V tomto ustanovení Zákon o bankách, ako špeciálny právny predpis upravuje osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie boli existencia písomnej výzvy k zaplateniu a dlžníkove omeškanie s platením trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

13. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už v čase postúpenia splatnými. Z dôvodovej správy Zákona o bankách vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonodarca tak mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického aj logického výkladu znenia citovaného zákonného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

14. K predloženému oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru Slovenskou sporiteľňou a. s., a predchádzajúcej výzve na plnenie je potrebné uviesť, že nie je zrejmé, či sa tieto písomné výzvy právneho predchodcu žalobcu dostali do dispozičnej sféry žalovaných. Žalobca navyše, tak ako to správne akcentoval súd prvej inštancie, nepreukázal dodržanie zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka jeho právnym predchodcom pri zosplatnení daného úveru. Je potrebné zdôrazniť, že v prípade, ak pôvodný veriteľ zosplatnil úver podľa citovaných zákonných ustanovení pre neuhradenie splátky splatnej dňa 20.11.2014, mohol tak urobiť po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením tejto konkrétnej splátky, teda po 20.02.2015. Právny predchodca žalobcu však úver zosplatnil ešte pred uplynutím 3-mesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky splatnej 20.11.2014, s čím sa stotožnil aj odvolací súd.

15. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (do pozornosti rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

16. Ako už bolo uvádzané, žalobca nepreukázal, že pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k zosplatneniu celého dlhu žalovaných, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy o úvere pôvodným veriteľom. V zmysle zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20.12.2026, k postúpeniu pohľadávky došlo skôr, a to dňa 22.04.2016, v čase postúpenia teda postupovaná pohľadávka v zmysle uvádzaných záverov nebola v celosti splatná, čo je v rozpore so spomínaným ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky preto nie je možné považovať za platné. Postúpenie nesplatennej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, Zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky (do pozornosti rozsudok KS Prešov sp. zn. 6Co/104/2018).

17. S ohľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať.

18. Za situácie, že správne je aj rozhodnutie o trovách konania strán sporu, poukazujúc na všetky tieto dôvody, odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

19. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovaným v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).